

Returadresse:
NSK, Sverre Kjøbli,
Imsdalen, 7760 Snåsa

Denne ekvipasjen stilte på Vinnergallaen 2002

SHIB-A- VISA

Nr.4 DES 2002 Årgang 5

GLADE VINNERE FRA HAMAR!

STYRET I NORSK SHIBAKLUBB

LEDER Lisbeth Høyem
Leiraplassen 6, 7710 Sparbu
7416 2285/ 917 16 284
geilis@online.no

NESTLEDER Frode Løvfall
Vallahøga 16, 5510 Nesttun
5510 4520/ 934 38 958
frodlovfall@c2i.net

SEKRETÆR Tove Nyvoll
Anholt, 3160 Stokke
3333 5229
tove@willemo.no

KASSERER Sverre Kjøbli
Imsdalen, 7760 Snåsa
7415 2816
skjobli@online.no

STYREMEDLEM Dan Ove Tuven
Aspmoen 30, 8646 Korgen
7519 1472 / 410 21 472
dot@shiners.no

STYREMEDLEM Marianne Holmli
Sjøvold, 7650 Verdal
7407 7455 / 951 81 266
pei.fang@online.no

STYREMEDLEM Finn H Svendsen
C/o Sport1, 2953 Beitostølen
6134 1262/ 900 99 792

VARAMEDLEM Laila Nagel
Engnesvn 31, 3092 Sundbyfoss
3305 8883
Laila.nagel2@tiscali.no

VARAMEDLEM Linda Tollefsen
Lavveien 9, 9414 Harstad
7707 0447/ 917 45 246
butikk1@online.no

Styret og utvalg setter pris på
tilbakemelding fra medlemmene
- både ris, ros, tips, ideer og saker til
behandling.

KONTAKTPERSONER

NORD-NORGE Paul J. Walle,
8533 Bogen i Ofoten
7698 2000 / 926 52 844
soldoggen@snubbart.no

MIDT-NORGE Marianne Holmli
Sjøvold, 7650 Verdal
7407 7455 / 951 81 266
pei.fang@online.no

VESTLANDET Christen Lang,
Sandviksveien 173, 5035 Bergen
5595 1701/ Fax 5595 8402
karstein.thunes@online.no

SENTRALE ØSTLAND Wenche Ulleberg
Solstadvn 38b, Hvalstad
6690 0446 / 922 04 206
wenu@frisurf.no

SØRLANDET Ny fra 1.1.2003:
Bente Kittelsen

AGILITY Harald Schjelderup
Rødsveien, 1540 Vestby
6495 2053
harald.schjelderup@c2i.net

LYDIGHET Sissel Skjelbred
Dalsve, 7710 Sparbu
7414 3269/ 975 67 022

BRUKS Halvor Størmer
Grindjord E6 19, 8520 Ankenesstrand
7694 0409

VALPEFORMIDLER Inger Lise Mandryck
Klinkelinna 411, 2827 Hunndalen
6118 8128

HUNDESPORT Solvor Nærland
Aad. Gjellesgt 16, 5035 Bergen
5531 3784
solnaer@online.no

Kontaktpersoner er til for at medlemmene
skal kunne spørre om ting de lurer på.
Lokal aktivitet organiseres av nærmeste
kontaktperson.

Vi ber om å få alle henvendelser skriftlig.
Dette for at alle skal få lik behandling.

Kom gjerne med spørsmål og ønsker om tema,
som kan besvares i bladet.

**SEND INN
ARTIKLER,
LESEBREV,
BILDER OG LIGNENDE
DU OGSÅ!!!**

ÅPEN UNGHUND KLASSE TISPE

Soldoggen's Kyocera Paul Walle 1-1-HP-1VK-CERT-2BTK

CHAMPION KLASSE TISPE

Int Nord Uch Soldoggen's Beninesa Paul Walle 1CHK-CK-1BTK-BIM

N Chow chow kl Rogal, 26/10-02, Figgjo. Dommer: Mona Selbach, Norge**CHAMPION KLASSE TISPE**

N Uch An-An's Yamahime Anne-Lise Johansen 1CHK-CK-1BTK-BIR

Kongsberg hundeklubb, 9-10/11-02, Kongsberg. Dommer Mona Selbach, Norge**JUNIOR KLASSE TISPE**

Willemo's Nytula Tom Hofslie 1-1

ÅPEN UNGHUND KLASSE TISPE

Mjærumshøgda's Yukihime Grete-Sofie Mjærum 1-1-HP-1VK-CERT-1BTK-BIR

Fitjarog Stord hundeklubb, Stord. Dommer: Ove Germundsson, Sverige**ÅPEN KLASSE HANNHUND**

Chiyomaru av Enerhaugen Einar Haavik 1-1VK-CERT-1BHK-BIM

JUNIOR KLASSE TISPE

Emiko av Enerhaugen Christen Lang 1-1-HP-1VK

CHAMPION KLASSE TISPE

N Uch Zenmai av Enerhaugen C Lang/ S. Nærland 1CHK-CK-1BTK-BIR

Poengberegning for "Årets utstillingsshiba"

Plassering\Oppmøtte	1-8	9-16	17 -
BIR	6	12	18
BIM	5	10	15
2 BHK/BTK	4	8	12
3 BHK/BTK	3	6	9
4 BHK/BTK	2	4	6
5 BHK/BTK	1	2	3

INNHOLD**Styret****Innhold og****Redaktørens lille hjørne****Lederens side****Rasekunnskap****En erfaring rikere****Presentasjon av Lucky****Melketyven****Ny Shibabok****Valpekassen**

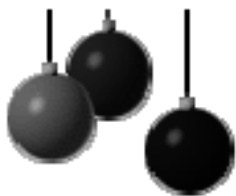
UTGIVELSESPAN Nr 1 Mars (Frist innlegg 28/2) Nr 2 Juni (Frist innlegg 28/5) Nr 3 September (Frist innlegg 28/8) Nr 4 Desember (Frist innlegg 28/11)	Stoff til Shib-a-visa 1-03 sendes Christina Nyborg, Frierveien 27, 3940 Porsgrunn chr-ny@frisurf.no Mob. 35 93 45 77/93 02 63 31
ANNONSEPRISER Helside: 100,- Halvside: 75,- Kvarside: 50,- Ikke-medlem DOBBEL pris (Annonce manus må være i a4)	MEDLEMSKAP Hovedmedl:250,- Fam.medl: 100,- Gavemedl. for valpekjøpere: 100,- Betal til konto 0540 11 87369
FORSIDEBILDET BIR og BIM Hamar 2002 Foto Solvor Nærland	BAKSIDEN Christen Lang og Zenmai av Enerhaugen Foto Solvor Nærland

Redaktørens side

Juhuuuuuuu..... Nå er det snart jul. Jeg har allerede vært ute og kjøpe julegaver til hundene mine. De får nye dyner til sengene sine. Det er veldig koselig å ha dem i senga om natten og våkne opp med en kald snute i ansiktet neste morgen. Nå har det imidlertid gått så langt at de i løpet av natten har overtatt det meste av dynami, så jeg håper at de kanskje vil bruke sine egne senger heretter. Har vel egentlig liten tro på akkurat det men det er jo lov til å håpe.

Ellers så er det masse snø her på sørøstlandet. Hundene baser i snøen og storkøser seg. Så fort de våkner om morgenen vil de ut å leke. Det er visst også deilig å komme inn og ligge foran ovnen. Den minste på ni måneder ligger med hodet innenfor parafinovnen. Tenner vi i ovnen ligger hun gjerne under den.

Bergens selskaps- og br. Klubb 28-29/11-02, Bergen. Dommer: Terry Torn, England

ÅPEN KLASSE HANNHUND

Chiharu av Enerhaugen	Christen Lang	1-1BK-CERT1BHK-BIM
-----------------------	---------------	--------------------

JUNIOR KLASSE TISPE

Emiko av Enerhaugen	Christen Lang	1-1-HP1VK-CERT-3BTK
---------------------	---------------	---------------------

CHAMPION KLASSE TISPE

N Uch Ran av Enerhaugen	C Lang/ S Nærland	3CHK-CK-4BTK
-------------------------	-------------------	--------------

N Uch Utsukushii av Enerhaugen	H. Hopland/C. Lang	2CHK-CK-2BTK
--------------------------------	--------------------	--------------

N Uch Zenmai av Enerhaugen	C Lang / S. Nærland	1CHK-CK-1BTK-BIR
----------------------------	---------------------	------------------

N Grand D klubb, 28/9-02, Skedsmo. Dommer: Annika Ulltveit-Moe, Sverige

ÅPEN UNGHUND KLASSE TISPE

Mjærumshøgda's Yukihime	Grete-Sofie Mjærum	1-1-HP-1VK-CERT-1BTK-BIR
-------------------------	--------------------	--------------------------

N Dalmatiner klubb, 29/9-02, Skedsmo. Dommer: Carlos Saevich, Argentina

ÅPEN UNGHUND KLASSE TISPE

Mjærumshøgda's Yukihime	Grete-Sofie Mjærum	1-1-HP-1VK-CERT-1BTK-BIR
-------------------------	--------------------	--------------------------

Tromsø hundeklubb, 19/10-02, Tromsø. Dommer: Wera Hübenthal, Norge

ÅPEN KLASSE HANNHUND

Soldoggen's Jazz of Tokyo	Paul Walle	IM
---------------------------	------------	----

CHAMPION KLASSE HANNHUND

Int Nord Uch Nattfjärilen Chujitsu	Paul Walle	IM
------------------------------------	------------	----

N Uch Soldoggen's Dim Dim	Paul Walle	1CHK-CK-1BHK-BIM
---------------------------	------------	------------------

ÅPEN UNGHUND KLASSE TISPE

Soldoggen's Kyocera	Paul Walle	3
---------------------	------------	---

ÅPEN KLASSE TISPE

Soldoggen's Haru Ga Kimashita	Rita Larsen	IM
-------------------------------	-------------	----

CHAMPION KLASSE TISPE

Int Nord Uch Soldoggen's Beninesa	Paul Walle	1CHK-CK-1BTK-BIR
-----------------------------------	------------	------------------

VETERAN KLASSE TISPE

NS Uch Kuroichi av Enerhaugen	Petter Paulsen	IM
-------------------------------	----------------	----

NKK, Tromsø, 19-20/10-02. Dommer Eivind Mjærum, Norge

JUNIOR KLASSE HANNHUND

Soldoggen's Musashimaru	Linda Tollefsen	1-1-HP-1VK-CERT-1BHK-BIR
-------------------------	-----------------	--------------------------

Yamamoto	Trine Lausund	1-5VK
TenkuuNo TetsuGo Yokohama Atsumi	Birgit Hillerby	1-1VK-CERT-1BHK-CACIB-BIR
CHAMPION KLASSE HANNHUND		
Int Nord Uch Nattfjärilen Chujitsu	Paul Walle	1CHK-CK-2BHK
VETERAN KLASSE HANNHUND		
Yamamoto	Trine Lausund	1-1VTK-HP
JUNIOR KLASSE TISPE		
Explorer's Inaguri	Birgit Hillerby	1-1-HP-2VK-CK-2BTK
Ak-inu-bas Kitaro no Kuro Shinju	L. Høyem/G.Aasheim	1-2-HP-3VK-CK-3BTK
ÅPEN UNGHUND KLASSE TISPE		
NV01 Ramnfløyas Kita no Otenba	Bente Kittelsen	1-2-HP-4VK-CK-4BTK-RCACIB
Østbylias Edle Rosa På Ball	Kåre Svendsen	1-1-HP-1VK-CERT-1BTK-CACIB-BIM
An-An's Chisana Hana	M Pedersen/ K Jensen	1-3
ÅPEN KLASSE TISPE		
Kinji- Musume	Per Lausund	2
CHAMPION KLASSE TISPE		
N Uch Østbylia's CirkaTingOgTang	Marianne Holmli	2CHK-CK
N Uch Zenmai av Enerhaugen	C Lang / S. Nærland	1CHK-CK-5BTK
VETERAN KLASSE TISPE		
Kinji- Musume	Per Lausund	2
Steinkjer hundeklubb, 8/9-02, Steinkjer. Dommer: Matti Tuominen, Finland		
JUNIOR KLASSE HANNHUND		
Pei Fang no Macedo	Siv Lilleby	1-1-HP-1VK-CERT-1BHK-BIR
ÅPEN UNGHUND KLASSE HANNHUND		
Kamikaze	Else M Hultgren	0
ÅPEN KLASSE HANNHUND		
Ak-Inu-Bas Shiro Saki	Dan Ove Tuven	1-2VK-CK-2BHK
JUNIOR KLASSE TISPE		
Pei Fang Lille Ting	Marianne Holmli	1-1-HP-1VK-CERT-1BTK-BIM
ÅPEN UNGHUND KLASSE TISPE		
Østbylias Edle Rosa På Ball	Kåre Svendsen	1-1-HP-2VK-CK-2BTK

Fani (Gokumi av Enerhaugen) foto Christina Nyborg

Nå ser vi alle sammen frem til en rolig jul med god mat og masse pakker. Matti skal løpe rundt med en liten bjelle i rødt silkebånd slik han pleier å gjøre. Fani skal sikkert rive ned pynten av juletreet, kjenner jeg henne rett. Zentai er bare snill og god men hun passer på at alt går rolig for seg.

*GOD JUL
OG
GODT NYTT ÅR*

Fani & Zentai & Matti & Christina & resten av familien

LEDERENS SIDE

Endelig er styret fulltallig og har hatt sitt første møte. Her fikk vi alle høre en kort redegjørelse for hvordan det står til med klubbens økonomi. Og vi har et underskudd som tilsvarer de utgiftene vi har hatt i forbindelse med de to ekstraordinære årsmøtene.

Styret er likevel optimistiske for neste år. Vi håper Økonomiutvalget kommer med gode forslag til innbringende aktiviteter! Men vi er alle ansvarlige for å komme med innspill. Vi gjør også en vri med Shibakalenderen. Da fristen for å sende bilder gikk ut, var det bare to personer som hadde sendt inn bilder. Vi velger derfor å lage en kalender som vi vil tilby for salg til Spesialen 2003! Denne kalenderen vil dekke fra juni-03 og ut 2004.

En del medlemmer har reagert på klubbens juleannonse i Hundesport, og jeg beklager at annonsen ikke ble satt opp etter det manus jeg sendte til Hundesport. Neste år vil vi spesifisere overfor Hundesport at det er kun er bestiller som kan komme med endringer i manus.

Årets utstilling i Vikingskipet er også over, og det ble en lykkelig dag for to noe overraskede eiere! Det er ikke ofte man ser at to blackstan blir stående som BIR og BIM på en så stor utstilling. I tillegg ble rasens oppdrettergruppe, Kennel Enerhaugen, plassert som BIS2! Gratulerer til alle sammen for gode resultat!

Valpeformidler melder om en viss etterspørsel, men liten innmelding av valper til henne. Alle oppdrettere oppfordres til å melde inn planlagte og fødte kull! Husk dokumentasjon på helseopplysninger dere ønsker å ha med!

Nå er det bare et høydepunkt igjen i år; JULEN! Her i huset har vi ikke startet de store forberedelsene enda, men dagene går fort, så det er vel ingen grunn til å vente. Litt baking og vasking blir det nok, men den storjulestemningen har jeg ikke fått enda, siden det ikke finnes snø ute.

Jeg håper alle får en fredelig jul med sine firbeinte venner. Dere må ta vare på både hverandre og hundene, slik at vi går inn i det nye året med friskt mot og ny iver.

GOD JUL OG GODT NYTT ÅR TIL DERE ALLE,
Lisbeth

UTSTILLINGSRESULTATER (per 10/12)

NKK, Drammen, 1/6-02. Dommer: Martin v d Weijer, Nederland

ÅPEN KLASSE HANNHUND

Mjærumhøgda's Beniyouki Kirsti Winther Hansen 1-1VK-CERT-1BHK-CACIB-BIR

JUNIOR KLASSE TISPE

Soldoggen's Mini-Meta Tom Hofslie 1-1

NKK, Stavanger, 14/9-02. Dommer: Elina Tan-Hietalahti, Finland

CHAMPION KLASSE TISPE

N Uch An-An's Yamahime Anne-Lise Johansen 1CHK

NKK, Trondheim, 29/6-02. Dommer: Guiseppe Alessandra, Italia

JUNIOR KLASSE HANNHUND

Pei Fang Takarai Wenche Johansen 1-1-HP-2VK-CK-2BHK

ÅPEN UNGHUND KLASSE HANNHUND

Ramnfloya's Kita no Harukaze Gunhild B. Johnsen 1-2-HP-3VK-CK-3BHK-RCACIB

Kamikaze Else M Hultgren 1-1-HP-1VK-CERT-1BHK-CACIB-BIM

JUNIOR KLASSE TISPE

Ak-inu-bas Kitaro no Kuro Shinju L. Høyem/G.Aasheim 2

ÅPEN UNGHUND KLASSE TISPE

Østbylias Edle Rosa På Ball Kåre Svendsen 1-1-HP-1VK-CERT-1BTK-CACIB-BIR

ÅPEN KLASSE TISPE

Mjærumshøgda's Benizakura Heidi Hansen 2

CHAMPION KLASSE TISPE

NS Uch NV00 Soldoggen's Chimpira L.Høyem/G.Aasheim 1CHK-CK-2BTK-RCACIB

NS Uch NVch NordV98 Bi Ien Tingeling Sissel Skjelbred 2CHK-CK-3BTK

NKK, Oslo, 10/8-02. Dommer: Janina Borkowska, Polen

JUNIOR KLASSE HANNHUND

Pei Fang Takarai Wenche Johansen 1-1-HP-3VK-CK-4BHK

Ak-inu-bas Kitaro no San-nan Hans M Hansen 2

ÅPEN UNGHUND KLASSE HANNHUND

Kamikaze Else M Hultgren 0

Chiyomaru av Enerhaugen Einar Haavik 1-1-HP-2VK-CK-3BHK-RCACIB

ÅPEN KLASSE HANNHUND

Ak-Inu-Bas Shiro Saki Dan Ove Tuven 1-4VK

ÅRETS UTSTILLINGSSHIBA 2002

Liste per 5/12-02 (Kun med resultater offentliggjort i Shib-a-visa)

Poeng	Hund	Eier
44(5)	Nattfjärilen Chujitsu	Paul Walle
40(5)	Zenmai av Enerhaugen	C Lang / Solvor Nærland
30(5)	Mjærumshøgda's Yukihime	Grete-Sofie Mjærum
28(3)	Chiharu av Enerhaugen	Christen Lang
27(4)	Kenzoku no Genki	Inger M Ingebrigtsen
25(3)	Østbylias Edle Rosa På Ball	Kåre Svendsen
22(4)	An-An's Yamahime	Anne-Lise Kleppe Johansen
20(3)	Chiyomaru av Enerhaugen	Einar Haavik
18(2)	Glendalin Burande	Christen Lang
18(3)	Soldoggen's Chimpira	Lisbeth Høyem/Geir Aasheim
18(1)	Tenkku no Tetsu go Yokohama Atsumi	Birgit Hillerby
15(3)	Soldoggen's Beninesa	Paul Walle
15(1)	Østbylia's Cirka Ting og Tang	Marianne Holmli
13(3)	Ran av Enerhaugen	C Lang/ S Nærland
12(1)	Explorer's Inaguri	Birgit Hillerby
12(2)	Ramnfløyas Kita no Otenba	Bente Kittelsen
12(2)	Soldoggen's Mini-Meta	Tom Hofslie
10(1)	Chieko av Enerhaugen	Christen Lang
10(2)	Pei Fang Takarai	Wenche Johansen
9(1)	Ak-inu-bas Kitaro no Kuro Shinju	Lisbeth Høyem/Geir Aasheim
6(1)	Mjærumhøgda's Beniyuki	Kirsti Winther Hansen
6(1)	Pei Fang no Macedo	Siv Lilleby
6(1)	Soldoggen's Ichiro-Kin-Ni-Mukau	Paul Walle/Eli Johansen
6(1)	Soldoggen's Musashimaru	Linda Tollefsen
5(1)	Kamikaze	Else M Hultgren
5(1)	Pei Fang Lille Ting	Marianne Holmli
5(1)	Soldoggen's Dim Dim	Paul Walle
5(1)	Soldoggen's Kyocera	Paul Walle
4(1)	Ak-Inu-Bas Shiro Saki	Dan Ove Tuven
4(1)	Soldoggen's Ippiki-Ookami	Heidi Nilsen
4(1)	Utsukushii av Enerhaugen	Helena Hopland/C. Lang
3(1)	Bi Ien Tingeling	Sissel Skjelbred
3(1)	Emiko av Enerhaugen	Christen Lang
3(1)	Ramnfløya's Kita no Harukaze	Gunhild B. Johnsen
3(1)	Toshiko Yon Nan	Else Knudsen
3(1)	Yamamoto	Trine Lausund

REFERAT FRA EKSTRAORDINÆRT ÅRSMØTE I NORSK SHIBAKLUBB

SPARBU 19/10-02 KL 1200

Antall fremmøtte: 6 Antall fullmakter: 12

Møtet ble åpnet av Lisbeth Høyem

Dagsorden pkt. 1. Konstituering

- Godkjenning av forretningsorden. **Enstemmig godkjent**
- Valg av møteleder.
Forslag: Sverre Kjølbi **Enstemmig valgt**
Valg av referenter.
Forslag: Lisbeth Høyem **Enstemmig valgt**
Valg av tellekorps.
Forslag: Geir Aasheim, Sissel Skjelbred og Lisbeth Schjelderup **Enstemmig valgt**
Valg av 2 medlemmer til å underskrive protokollen.
Forslag: Mildrid Kjølbi og Lisbeth Schjelderup **Enstemmig valgt**
- Godkjenning av innkalling. **Enstemmig godkjent**
- Godkjenning av dagsorden. **Enstemmig godkjent**

Dagsorden pkt. 2. Valg

Før opptelling ble en del forhold gjennomgått:

- 2 personer har stemt 2 ganger; Vi foretok loddtrekning mellom stemmene.
- 1 stemme forkastet pga ugyldig stemmekonvolutt og manglende stemmekontrollskjema
- 1 sending med 2 stemmekontrollskjema, men bar en stemmekonvolutt; Konvolutten åpnes av tellekorpsset, og begge stemmene telles hvis det er 2 i konvolutten.
- 1 forhåndsstemme forkastet, men innkommet fullmakt er gyldig.
- 1 medlem innmeldt 20/9 har sendt fullmakt. Stemmen godtas med bakgrunn i begrunnelsen for innføring av 6 ukersfristen i 2001. Viser til sak 7B på årsmøtet i 2001. (Begrunnelse: Dette for å ha oversikt over alle medlemmer ved utsendelse av innkalling til årsmøtet. Slik.. En lenger karantenetid ønskes ikke fordi kandidater til valg må være medlemmer og fristen for fremming av kandidater til valget er 6 uker før årsmøtedagen. Det er riktig at de som har sagt seg villig til å ta verv, har mulighet til å stemme ved årsmøtet) I vedtaket er det ikke tatt hensyn til at andre frister gjelder ved ekstraordinære årsmøter, men det viktigste i vedtaket fra 2001, var å gi kandidater muligheten til stemme ved valg, og det er derfor naturlig at frister for innmelding følger frister for forslag.
- Alle stemmer som er stemplet 14/10, er også godkjent.
- Brev fra Dan Ove Tuven med en del spørsmål til Valgkomiteen ble referert. Siden Valgkomiteens leder ikke var tilstede blir brevet oversendt styret for videre behandling.

Resultat fra opptelling av stemmer:

Sekretær	Tove Nyvoll	41 stemmer	Valgt
	Kolbjørn Kolberg	36 stemmer	Ikke valgt
Medlem i Valgkomiteen	Marianne Schönheyder	38 stemmer	Ikke valgt
	Terje Ljosnes	39 stemmer	Valgt

REFERAT ER GODKJENT OG FINNES I UNDERSKREVET TILSTAND I KLUBBENS ARKIV.

Når hunder blir farlige

Av Gry Løberg. Artikkel fra www.gry.no

Den tragiske hendelsen på Dokka har vekket Norge til en diskusjon om farlige hunder, aggressive hunder og hunder som skader mennesker. Men hvorfor blir hunder farlige?

Hunder som er farlige har som regel vist en form for aggresjon. En kan sette aggresjoner inn i flere grupper etter motivasjonen bak aggresjonen. Aggresjoner kan oppstå som en kamp over en ressurs. En ressurs kan være mat, en gjenstand, et område, et individ (ofte eieren eller noen i familien) hunden kan også "bære" et territorium med seg og vise aggresjon mot inntrengere i dette territoriet.

Andre årsaker kan være usikkerhet eller redsel, en presset hund vil som siste utvei vise aggresjon. Det er viktig å være klar over at aggresjon er en avstandsøkende atferd. Det er meningen at du skal fjerne deg. Om du gjør det, kan hunden føle det som en positiv opplevelse og vil gjerne forsøke denne strategien senere. Om du ikke fjerner deg kan hunden velge å gå inn i en kamp. Andre former for aggresjon er hos hunder som er syke. De kan f.eks. ha smerter, og når du er med på forsterke smerten (ved f.eks. å ta på det vonde stedet) vil hunden kanskje vise aggresjon. Andre hunder kan også være syke i hodet.

Hunder kan ha andre former for aggresjoner hvor det er en traumatisk hendelse tidlig i livet som er årsak. Hunder som er tatt hardt og brutalt som små valper, av andre hunder eller av mennesker, kan begynne å utagere når de kommer i kjønnsmodning uten noen spesiell forvarsel. Noen hunder har predator aggresjon, dvs at de jakter på bytter for å drepe de. Spedbarn som ligger å feker med armene og lager lyder, kan for disse hundene ligne på et skadd bytte og hundene vil derfor gå til angrep. Disse hundene er farlige, men de er også sjeldne.

Så har vi gruppen av aggresjoner som vi ikke kjenner bagrunnen for. Det er noen av disse og vi vet ikke hvorfor de er aggressive eller hva som utløser aggresjonen. Se også oversikt over ulike aggresjoner.

Årsaker

De ulike hunderasene har ulik disposisjon for å utvikle ulike typer aggresjoner. Samtidig ser vi at noen linjer innen enkelte hunderaser er mer aggressive enn andre. Derfor kan vi si at aggresjon er arvelig. Samtidig ser vi at mangel på eller feil sosialisering og trening av valpen når den er ung, samt traumatiske opplevelser i ung alder er med på å øke sannsynligheten for at hunden vil utvikle aggresjoner. I hvilken grad hundeeier har valgt riktig rase til sitt behov eller hvordan hundeeiers erfaring eller egenskaper har også litt å si. Treningsmetoder kan også spille inn. Vold avler vold også hos hund.

Hva kan vi gjøre

Oppdrettere har et stort ansvar når de velger å avle og så selge valper, det er viktig at oppdretter velger ut foreldredyr som har et godt gemytt, at valpene blir godt sosialisert, at oppdretter er kritisk til hvem som får kjøpe valp og at oppdretter gir

Kennel Willemo

Golden & Shiba

Tove Nyvold & Tom Hofslie
Anholt 3160 Stokke

Tlf: 33 33 52 29 - 920 40 545

www.willemo.no

FAM TUVEN
ØNSKER VENNER OG
KJENTE

GOD JUL OG
GODT NYTT ÅR

KENZOKU kennel
HILSER VENNER OG
VALPEKJØPERE

GOD JUL OG
GODT NYTT ÅR

GOD JUL
OG
GODT NYTT ÅR

ANNIKA MÅRTENSSON

MED ØNSKE OM
EN STILLE JUL OG
ET GODT NYTT ÅR

SOLVOR NÆRLAND

gode råd med på veien. Samtidig påtar hundeeier seg et stort ansvar når det kommer en hund i huset. Hunden skal fortsette å lære å omgås ulike typer mennesker og andre dyr på en pen måte, samtidig skal hundeeier beskytte hunden for personer, dyr og opplevelser som for hunden kan være vanskelig å takle. Hundeer bør være føre var og alltid være til stede når barn er sammen med hunden for å beskytte barn eller hund fra den andre parten. Ikke bind hunden utenfor butikker e.l. hvor barn og fremmede kan komme bort til hunden uten tilsyn fra deg. Blir hunden redd har den, når den er bundet, ingen fluktmulighet og aggresjon kan være siste utvei.

Uansett skyld så er det hundeeier sitt ansvar for hvordan hunden oppfører seg. Heldigvis så går det i de aller fleste tilfeller bra. Og vi ser stadig vekk eksempler på barn som vokser opp sammen med hunder (eller andre dyr) på en harmonisk og positiv måte.

Hvem blir skadet og av hvem?

En undersøkelse fra USA av Gersham m.fl. publisert i 1994 viste at gjennomsnittsalderen på ofre var 12 år, 64,7% av ofre var menn/gutter, av barna under 12 år rettet 40% av bittene seg mot hodet, fjeset eller nakken. Hundene som bet var vanligvis hannhunder under 5 år som ikke var kastret.

Av hunder som angriper og dreper mennesker har en funnet ut at 80% er ofre er barn under 12 år. 30% av tilfellene var hunden løs uten tilsyn, 22% av tilfellene var hunden bundet på eiers eiendom, mens 48% av hundene var løs på eiers eiendom. 36% av angrepene ble utført av en hund, 36% av tilfellene involverte to hunder, 8% var 3 hunder og 20% involverte fra 6-11 hunder. Alle angrepene som skjedde utenfor eiers eiendom ble utført av flere enn en hund.

MEDLEMSOVERSIKT

I neste nummer av Shib-a-visa, skal vi trykke medlemslisten. Vi ønsker derfor å motta opplysninger fra medlemmene.

Opplysninger vi ønsker er;

- Epostadresse
- Telefonnummer
- Hvilke hunder du har

Opplysninger sendes til Sverre Kjøbli, Imsdalen, 7760 Snåsa, epost: skjobli@online.no

Historien om en shiba-gutt som fant på råd da størrelsen sviktet.

Av Halvor Størmer

I nærkontakt med en alaskan malamute valp på 4 måneder med høy poteføring ble det noen klask og dask mot en liten shiba kropp. Det ble rett og slett for mye mas for en selvsikker og litt reservert 6 år gammel shiba herremann.

Dette måtte det gjøres noe med. Han hoppet dermed opp på ei stor eske som tilfeldigvis stod midt på gulvet. Der var det utmerket å stå og trone med sitt intense shibablikk ned på valpen. Med ett var han blitt større og valpen ga seg med sine viltre valpestreker.

Konklusjon: når man er miniutgaven av en akita kan "problemer" løses på annen måte enn knurr og bråk.

- Det er bare å stille seg oppå en eske!!

bitehemming) og "Versegod". "Nei" betyr at den ikke får ta maten før den får beskjed om "Versegod". Etter hvert lærer hunden at hvis den ikke prøver å ta maten, vil den etter hvert få den. Når hunden har lært dette, kan eieren bruke "Nei"-kommandoen som veto, noe som medfører at ting ikke skal røres i det hele tatt.

Disse kommandoene har mange bruksområder; "Versegod" oppmuntrer en redd hund til å ta mat eller en leke fra en fremmed. (Og den gjør det til en lek å lære Malamuter og Akitaer å apportere). "Forsiktig" forteller hunden at den må være forsiktig når den tar imot godbit fra et ukjent barn, hvordan den skal leke med en katt eller en forsiktig hund. "Nei" er nyttig både for å stoppe biting, tygging og at enkelte ting ikke skal røres ... som en bleie, en baby, søndagsavisen, naboens påskehare, en død kråke, ukjente etterlatenskaper fra ukjente vesener, en redd hund eller en stor, aggressiv hund.

Ian Dunbar PhD

Det er trygt å sove sammen med venner... Foto Unn Erlien

Slike sosiale evner må læres på valpestadiet. Valpelek er først og fremst for å lære valpene å kontrollere bitt-trykk og utvikle bitehemming før kjevene oppnår full kraft og kan forvolde stor skade. Gjennom valpelek lærer også valpene sammenhenger og konsekvenser av ulike atferder. En utilstrekkelig sosialisert hund mangler selvtillit både i sosiale forhold, kan ses som forsøk på å gjemme seg, snapping eller "macho" knurring og snerring, og i seksuelle situasjoner, noe som gir utslag i paringsudyktighet, små kull, problematisk graviditet osv.

Valper trenger betydelig menneskelig assistanse for å forhindre utviklingen av redsel og aggresjon mot mennesker. Eiere står i kø for å lære desensivering av hunden i potensielt truende og provoserende situasjoner som vokting av verdier (matskåler, bein, leker), ved møte med fremmede, barn eller i kosesituasjoner, eller ved hardhendt behandling og undertrykkelse.

I tillegg er valpekurs viktige fordi eiere må lære valpen å kontrollere biting – først gjennom å hemme kraften i biting (inntil all kraft er borte) , deretter selve biteatferden (slik at bare tygging er igjen). For å unngå potensielle problemer med hund-menneske aggresjon, bør man forsiktig ha forskjellige forsvarsmetoder, minst to måter for å avlede atferd på;

- 1) Å gjøre hunden mindre påvirkelig av ulike potensielle handlinger/provokasjoner
- 2) Å lære valpen å kontrollere både kraften og hyppigheten i bitingen.

Skulle en situasjon oppstå, som vi ikke har forberedt hunden på (som en mini-Batman som lander på hunden, halen kommer i klem i bildøra..), så er hunden i det minste sosialisert på barn, den har vært utsatt for ulike rare hendelser, den er vant til å bli håndtert og den vet at den ikke skal bite, men hvis den likevel biter... En hund med god bitehemming vil bare så vidt sette merker på huden, hvis den berører huden i det hele tatt.

Det finnes mange måter for å desensitivere og bygge selvtillit. De fleste baserer seg på lokkemat- jakt – belønnings trening, den beste måten hvis man jobber med redde eller aggressive hunder. Uheldigvis vil det ofte i starten av temperament trening være vanskelig å rose og/eller klappe hunden fordi den ofte er redd for eller irriteres av fremmedes stemmer og fysisk kontakt. Ironisk sett er dette ofte årsakene til at problemene har oppstått.

Et eksempel på en enkel øvelse; Håndføring. Ved å håndføre hunden, lærer den å sette pris på å mennesker rundt matskålen. Den lærer å ta maten "Forsiktig" (bite hemming) den lærer "Vent" og "Nei" (nyttig for

**GOD
JUL**

**GODT
NYTT
ÅR**

MJÆRUMSHØGDA'S QHIME HÅPER PÅ NYE JULEGAVER I ÅR....

ANNE-LISE JOHANSEN
FJORDBRISYN 13, 4050 SOLA
TLF 5165 1106
E-POST; ANNARMJ@ONLINE.NO

Ny Shibabok

Andrew De Prisco "Japanese Shiba" *Animalia Books, S.L. 2001*
ISBN 1-903098-65-3

I England ble det i fjor gitt ut en ny Shibabok. Som den litteraturelsker jeg er, tar jeg fatt på den med spenning.

Boka starter med historikk og karakteristikkk. Deretter behandles rasestandarden. Engelsk Kennel Klubbs standard blir sammenlignet med beskrivelsene i Nippos opprinnelige standard, i Amerikansk Kennel Klubb og i FCI. Den viktigste forskjellen er at Engelsk Kennel Klubb godtar fargen "hvit", hvilket de andre ikke gjør.

Forfatteren tar deretter for seg valg av valp og den første tiden med valpen. I tillegg til sosialisering, skisserer han også noen enkle treningsforlag.

Så følger en helsedel. Her kom jeg over beskrivelsen av et utslett som kalles "Hot Spots" (acute moist dermatitis, eller pyotraumatic dermatitis), og som særlig oppstår i området rundt halen. Denne lidelsen rammer raser med dobbel pels, deriblant shiba. Beskrivelsen er interessant fordi jeg har sett et utslett som stemmer med det hos en Shiba, uten at eier eller dennes veterinær helt visste hva det var.

Etter et lite kapittel om hundeutstillinger i England, beskrives atferd hos Shiba. Og her var det at jeg fikk problemer:

Forfatteren påstår flere steder i boka at Shibaer er så frihetselskende at de vil benytte enhver mulighet til å stikke av, eller rømme, som det også benevnes. Til og med gleden ved å grave, tillegges dette motivet. Dette med at Shibaer stikker av, går igjen også i amerikansk litteratur. Her hjemme opplever vi at en Shiba som får ferten av et spor, ofte vil forfølge dette. Men rømme? Målet er jo sporing eller jaging, eller simpelthen fryden ved å løpe. Vanligvis kommer jo hunden ganske raskt tilbake.

Etter forfatterens mening er hannhunder oftere reservert enn tisper. Selv har jeg aldri oppfattet at dette har med kjønn å gjøre. For sikkerhets skyld har jeg forhørt meg litt om andres formening. Heller ikke de jeg har snakket med, har noen opplevelse av at hannhunder gjennomgående er mer reservert enn tisper.

Forfatteren hevder at tisper er mer aggressive mot eget kjønn enn hannhunder er. Han går så langt som å si at to tisper ikke kan bo sammen fordi de alltid vil utfordre hverandre og gjerne sloss.

Sosialisering

I motsetning til lydighetstrening og atferdsmodifikasjon må sosialisering ses i et utviklingsperspektiv og MÅ starte i valpeperioden. Forebyggende inngrep er løsningen, å utsette det er dumskap. Forebyggende tiltak er lette, virkningsfulle, effektive, tilnærmet uanstrengende og til og med moro, mens de fleste tilfeller av temperamentsbehandling hos voksne er tidkrevende, vanskelig og i enkelte tilfeller, direkte farlig.

Akkurat som det er umulig å avle frem en hund som alltid scorer 300 i LP-ringen og aldri reiser seg fra felles-sitt, er det umulig å avle en hund med perfekt temperament – en hund som aldri biter eller slåss. Selvsagt er riktig avl viktig i seg selv, men selektiv avl er ikke tilstrekkelig. Perfekte scorer og pålitelige dekker er hovedsaklig et produkt av god trening. På samme måte må hunder lære at de ikke skal slåss og ALDRI bite mennesker.

Temperamentet til enhver hund må modifieres i en viss grad for å tilpasses eierens livsstil. Alle hunder er forskjellige, noen mangler selvtillit, mens andre er for pågående, noen er sky og reserverte, asosiale eller antisosiale, mens andre er overvennlige eller veldig livlige. Folk ser ut til å glemme at en tam hund ikke er temmet uten trening og sosialisering. En tam hund som ikke er sosialisert og ikke har lært bitehemming, vil være verre enn et vilt dyr.

Valpetrening som tillater tidlig sosialisering, med et rikt sosialt miljø og atferdstrening, der lekning, godbit, leker, sosial omgang og belønning brukes, er den eneste løsningen for temperamentproblemer. Eiere som gir valpen mulighet til å leke med andre hunder opplever sjelden hund-hund problemer senere. Valpene lærer hverandre å være snille og utadvendte.

En sosialisert hund vil heller leke, enn slåss eller flykte fra, andre hunder. Man ser at den vanlige redselen som finnes hos altfor mange voksne hunder nesten ikke eksisterer hos hunder som er vant til å være løse, som har vært på valpekurs eller miljøtrening. Slik er hunder lik oss mennesker. Det finnes få mennesker som kan si at de aldri har mistet tålmodigheten, aldri har kranglet, eller aldri har tatt tak i et annet menneske (Vanligvis barn eller ektefelle) i sinne. På den andre side er det få mennesker som faktisk skader alvorlig eller dreper andre med sine reaksjoner. Det er helt urealistisk å forvente at hunder, særlig hannhunder, aldri skal knuffes, men det er realistisk å forvente at hunden kan løse sine problemer uten å rive motstanderen i stykker, ja til og med uten at biting eller at det blir spilt blod.

kort tid vil dette uønskede uttrykket av en naturlig atferd bli en del av den daglige rutinen, den uønskede atferden blir en uvane!

Dette er urettferdig både for hund og eier, fordi det for resten av livet vil være slik at eieren ofte vil være irritert på hunden og straffe den. For å avlære en innlært uvane er det viktig å avbryte den uønskede atferden før hunden opplæres på nytt. Å få en hund som har bjeffet i 10 år til å slutte, er like vanskelig som for en røyker å slutte etter 40 år.

Det er bedre å jobbe med valpen slik at den ikke tillegger seg vanen med uønsket bjeffing. En viktig del av valpekurs er å lære eierne hvordan de kan forebygge og forutsi vanlige atferdsproblemer. Hvordan lære hunden riktig og akseptabel atferd som et alternativ til deres naturlige hundeatferd, som f eks hva kan man tygge på, hvor gjør man fra seg, hvor graver man, når kan man bjeffe, hvem kan man hoppe på og når kan man være aktiv.. Det er viktig å ta tak i alle gryende uvaner, blant deltagere med en gang, selv om det forsinker innlæringen av "på plass" og "sitt".

Å mestre lydighetsøvelser kan vente, mens atferdsproblemer trenger rask inngripen. For eksempel; Fremfor å la en bjeffende valp gi hele kurset hørselskader gjennom 6 uker (noe som sannsynligvis også vil plage eier og naboer for resten av hundens liv), bør man bruke den første kursuka til å lære den bjeffende valpen "Stille" for stadig lengre perioder. Lær eieren hvordan den kan lære hunden å være stille for å få mat.

På samme måte må urenslighet på kurset tas tak i med en gang (Gjelder for innendørskurs!). Bruk ikke tid på først å tørke/plukke opp. Eierne må lære å reagere med en instruktiv irettesettelse, "UT", umiddelbart. En kommando som signaliserer for valpen at den har gjort noe galt, men du kan unngå flere irettesettelser ved å gjøre ditt "ærend" utendørs. "Flink hund". Så kan du rydde opp. Urenslighet representerer et stort problem og kan få alvorlige konsekvenser. Ikke pga et lite valpeuhell på valpekurset, men fordi dette kan være et signal om mengder som vil vokse proporsjonalt med valpens størrelse.. En hund som gjør fra seg inne, vil ofte bli forvist utendørs, der den vil begynne å tygge, grave, bjeffe og rømme for å unngå en tilværelse i ensomhet, mens eieren synes dette er en uholdbar situasjon og prøver å omplassere hunden.

Det er viktig å huske at ethvert atferdsproblem, selv noe så enkelt som urenslighet, dreper flere hunder enn noen virus eller bakterier. Hvis hundens problemer ikke løses raskt, er det sannsynlig at den aldri rekker å lære på plass og sitt.

Selv bor jeg sammen med to tisper. De har aldri sloss, verken seg imellom eller med noen av alle de andre tispene de kjenner. Tvert imot – de er meget gode venner. Jeg kjenner også en rekke andre Shibaere som bor med to tisper, sammen uten at det har ført til noe problem. De kan iblant være skarpe mot ukjente tisper, men til og med da er det meget uvanlig at de sloss. Når små valper skal beskyttes, kan tisper riktignok flykte i hverandre.

Hannhunder sies i boka å være mer tolerant overfor eget kjønn. Jeg kjenner ikke til mange eksempler på at to hannhunder bor sammen. I allefall har jeg sett at det kan gå bra, men også at det kan være problematisk. I likhet med hannhunder av andre raser, vil også Shiba - hannhunder ofte utfordre fremmede hannhunder.

Hvorfor har vi så ulik opplevelse av Shibaens personlighet eller atferd?

- Forfatteren har selv to Shibaer, en av hvert kjønn. Det framgår ikke hvor omfattende kjennskap han ellers har til rasen. Kan det tenkes at han rett og slett beskriver personligheten til sine egne to hunder?
- Er det vanlig at Shibaer i England har en annen atferd enn den vi er vant til? I såfall, hvorfor er det slik?
- Kan det tenkes at måten å ha hund på er så forskjellig fra vår måte at dette fører til en annerledes oppførsel?
- Kan det ha med "linjer" å gjøre? I "gamle dager" var de svenske Shibaene mye surere på hverandre enn de vanligvis er nå.

Konklusjon

Boka er lettest, man trenger ikke å være noen kløpper i engelsk for å lese den med utbytte. Den har et innbydende utseende, med mange fine bilder. Selv ble jeg imidlertid ganske så forstyrret av all rammeteksten som var spredd i den ordinære teksten. For å få lest disse, måtte jeg før hvert sideskift bryte av den løpende teksten midt i setningen.

Innholdsmessig behandler boka sentrale sider ved rasen og ved å ha en slik hund. Reaksjonen min på en del påstander har jeg allerede gjort rede for. Jeg kjenner ikke alltid igjen de Shibaene jeg omgir meg med (som er ganske mange flere enn mine egne), og grubler svært over hvorfor vi har så ulik oppfatning av sider ved rasen.

Selv om boka er artig, med mye relevant stoff, vil jeg være tilbakeholden med å anbefale den til folk som ikke har særlig erfaring med rasen (og som derfor rimeligvis må stole på det de leser). Dermed anskueliggjøres først og fremst behovet for en Shibabok skrevet ut fra nordisk bakgrunn og erfaring.

SUBJECT: HOLIDAY ETIQUETTE FOR DOGS

1. Be tolerant if your humans put decorations on you. They seem to get some special kind of pleasure out of seeing how you look with fake antlers.

2. Your humans may come home with large bags of things they call gifts. Do not assume that all the gifts are yours.

3. They may bring a large tree into the house and set it up in a prominent place and cover it with lights and decorations. Bizarre as this may seem to you, it is an important ritual for your humans, so there are some things you need to know: Don't pee on the tree. Don't drink water in the container that holds the tree. Mind your tail (or fake antlers) when you are near the tree.

4. Your humans may occasionally invite lots of strangers to come visit during this season. These parties can be lots of fun, but they also call for some discretion on your part: not all strangers appreciate kisses - don't eat off the buffet table - beg for goodies subtly - be pleasant, even if unknowing strangers sit on your sofa.

5. Likewise, your humans may take you visiting. Observe rule #3 for trees that may be in other people's houses.

6. A big man with a white beard and a very loud laugh may emerge from your fireplace in the middle of the night. DON'T BITE HIM!

Valpetrening

Sakset fra Internet, skrevet av Ian Dunbar PhD. Oversatt og tilrettelagt av Lisbeth Høyem

Når man ser på valpekurs er det lett å bli forført av synet av løse valper som glade lyder muntlige kommandoer og håndsignaler for kom, sitt, på plass og dekk. Da er det lett å glemme det viktigste med valpetrening;

Et tilpasset valpeprogram inneholder både atferdstrening og sosial trening i tillegg til trenerens utvalgte lydighetsøvelser. Det viktigste delen er sosial trening – å gi valper et læringsmiljø for sosiale ferdigheter og utvikling av selvtillit og sosialt språk for omgang med andre hunder og spesielt, mennesker. Valper må få leke med andre valper og hunder, og omgås ulike mennesker i positive former, spesielt barn og menn. Sosialisering burde alltid være hovedbudskapet i et valpekurs, uansett om gruppen består av eiere i sirkel på gulvet mens valpene leker i midten, eller flotte lydighetsøvelser som gjøres uten bånd mens man egentlig er i gang med lek i fri utfoldelse.

Lydighetstrening

Lydighetstrening er nødvendig for at eiere skal kunne ha kontroll over hundens plassering, tilstedeværelse og aktivitet. En viss mengde funksjonell lydighetstrening er nødvendig for alle hunder uavhengig av deres bruksområder. Man kan når som helst starte lydighetstrening med en hund, men det er enklere, raskere og mer moro å trene med valper. Likevel bør man huske at lydighetstrening er av mindre betydning på valpekurs. De fleste eiere lar seg lokke til kurs med utsikten til å ha en hund som kan gå løs, selv om det viktigste med kurset faktisk er å lære valpene hvordan de skal oppføre seg, atferds modifikasjon og det alltid viktige temperamentstreningen. Det er vel ikke mange eiere som ville meldt seg til et anti-aggresjon- eller bitehemningskurs!

Atferdstrening

En hunds atferd kan endres når som helst, men jo eldre hunden er, desto mer arbeid kreves. Vanligvis vil det være enklere å stoppe uønsket atferd tidlig, å moderere atferden før potensielle problemer tar overhånd eller før pubertetsproblemer tar kontroll. Uten riktig rettleiding (Atferds modifikasjon) vil hunden måtte finne sin egen måte å få utløp for sin energi mens den er alene. Og denne atferden vil nok ikke falle i eierens smak. På

En liten Tankevekker: OPPSIGELSE

Med dette vil jeg si opp mitt ansvar som voksen.
Jeg har bestemt meg at jeg kun vil ha ansvarsområdene til en 8-åring.

Jeg vil gå på McDonald's og tro at dette er en 4-stjernes restaurant.
Jeg vil tro at M&M's er bedre enn penger, for du kan spise dem.

Jeg vil ligge under et stort tre og ha en saftkiosk sammen med vennene mine en varm sommer dag.

Jeg vil tilbake der livet var enkelt; da alt jeg kjente til var farger, gangetabellen og barnesanger.

Tilbake til tiden da ingenting betydde noe, for alt jeg visste at jeg ikke visste at jeg visste, brydde jeg meg ikke om.

Alt jeg kjente til var å være lykkelig, fordi jeg ikke kjente til bekymringer som jeg trengte å bekymre meg om.

Jeg vil leve i den tro at verden er rettferdig at alle er ærlige og snille.

Jeg vil leve og tro at alt er mulig.

Jeg vil ha muligheten igjen til å bli overbegeistret for de små ting.

Jeg vil leve enkelt.

Jeg vil ikke at min dag skal bestå av datakrasj, fjell av papirarbeider, klesvask, matlaging, dårlige nyheter, bekymringer om å få lønnen til å vare en hel måned, regninger, sladder og å miste noen jeg er glad i.

Jeg vil leve i tro på betydningen av en klem, et smil, et vennlig ord, rettferdighet, fred, drømmer.

Jeg vil lage engler i snøen.

Så derfor..... ta mitt Visakort, mine bilnøkler, regninger og pensjonsforsikring.
Jeg trekker meg herved offisielt som voksen!
Hvis du vil diskutere dette videre, må du fange meg først! Fordi.....sisten! Du har'n!!!

SHIBAENS HISTORIE

Del 5

Her fortsetter serien om shibaens historie, den bygger på en artikkel i "The Shiba Journal", skrevet av Yuko Salvadori. Den er oversatt og tilrettelagt av Christen Lang.

Tidligere har vi tatt for oss Japans historie. Hvordan folk og deres hunder innvandret øyriket. Vi har også sett hvordan forfedrene til våre dagers Shiba så ut. I denne avsluttede delen, vil vi ta for oss rasens utbredelse *utenfor* Japan.

Det har - spesielt i de siste 10 årene - skjedd en stadig mer ensretting av typen på Nippos utstillinger. Dette skyldes et bevisst arbeide fra de japanske oppdretterne.

Det som i første rekke er hovedforskjellen mellom Japan og resten av verden, er at de fleste japanske hundene har en gjennomgående dyp rød farge (hos røde hunder), samt fullt tannsett. I resten av verden er det, bortsett fra stor typeforskjell, også en god del hunder med dårlige eller feile farger og med utbredt tannmangel/bittfeil.

Men, når vi hører hvor vanskelig det er å skaffe virkelig gode avlshunder fra rasens hjemland, er det jo forståelig at en forbedring vil ta tid. Det er jo meget arvelige egenskaper vi snakker om. Når vi så har denne situasjonen at f.eks standarden, som blir brukt utenfor Japan, også tillater feile farger, blir det selvsagt enda vanskeligere. For japanerne er det en selvfølge å ta vare på rasen - den er en del av deres kulturarv.

At ikke alle oppdrettere utenfor Japan vil - eller kan - forstå hvor viktig det er å bevare den rette typen, er trist. Å tilpasse denne "naturlige skjønnhet", som rasen representerer for japanerne til å bli en vestlig "showhund", er ikke i tråd med Nippos intensjoner.

USA

Utenom Japan var det til USA de første Shiba kom. De aller første var uregistrerte hunder, som amerikanerne bosatt i Japan etter 2. verdenskrig tok med seg hjem. Også japanske innvandrere til USA har gjennom tidene tatt med seg sine hunder. Den første kjente registrerte Shiba var en import født i Japan i 1973. Det har vært et stort antall japanske importere fra 70-tallet og frem til vår tid. Disse danner grunnlaget for den amerikanske Shiba i dag.

Frem til rasen ble anerkjent av Den Amerikanske Kennelklubben (AKC) i 1992, har det vært fire forskjellige klubber som har representert rasen:

Shiba Club of America ble stiftet i 1980 av amerikanske oppdrettere bosatt i California.

Beikoku Shibainu Akikokai (dvs Amerikanske Shibainteressertes klubb). Denne klubben er uavhengig av AKC og registrerer sine hunder direkte i Nippo. De arrangerer hvert år en stor spesialutstilling (en av USAs største Shiba utstillinger), med dommer fra Nippo. Klubben ble startet på 80-tallet av japanske innvandrere på Vestkysten, og holder seg helt og holdeent til Nippos standard.

I 1983 ble det på Østkysten startet en klubb med hovedformål å få rasen fortest mulig anerkjent av AKC. Klubbens navn var National Shiba Club of America. Klubbens første standard var vesentlig bygget på den amerikanske Akita-standard, og tillot bl.a hvit farge.

The Shiba Ken Club ble startet i 1987 av amerikanske oppdrettere, som ønsket rasen mest mulig lik slik den var i Japan (Nippo standard). Denne klubben utga "The Shiba Journal" først som medlemsblad, senere ble bladet overtatt av Gretchen Haskett, og har i dag skiftet navn til "The Shiba Review" og utgis av The Hofflin Publishing Company. Det er klart at med så mange klubber med tildels motstridende politikk, måtte det bli uenighet blant oppdretterne av rasen i USA. I dag er rasen meget populær, med de farer dette alltid vil medføre. AKCs standard, som ble endelig godkjent i 1997, er stort sett bygget på Nippos standard.

Den Amerikanske Kennelklubben er uavhengig av andre lands kennelklubber, og føler seg derfor ikke forpliktet til å følge rasenes hjemland når det gjelder utarbeidelse av rasestandarder. Dette er i motsetning til F.C.I hvor rasens hjemlands standard er suveren.

AKC har anerkjent NSCA, som rasens spesialklubb.

Novens önskar alla
God Jul Och Gott
Nytt År

Novens Arashi Go 10 mån.

Här cert Bir och
BIS junior SSUK Uddevalla.

Far: Such Dkuch Novens Sagasu No Katsu

Mor: Such Kleivanes Ka Ta Hoshi Hime

Vi välkomnar också våra nya importere:
Den tjeckiska bl/tan hanen Amigo
och hans belgisk födda dotter Ling

Novens Kennel och Hundcenter
Elisabeth Noven

OBS Ny adress
Villa Solhem Våhultsvägen 27
443 96 Stenkullen Sverige
+ 46 302 234 48 0707 52 39 89

elisabeth.noven@mailbox.swipnet.se
<http://home.swipnet.se/~w-30534/>

GOD JUL OG
GODT NYTTÅR TIL
VENNER OG
VALPEKJØPERE

Kennel AK-INU-BA
LISBETH HØYEM OG
GEIR AASHEIM

ØSTBYLIAS kennel

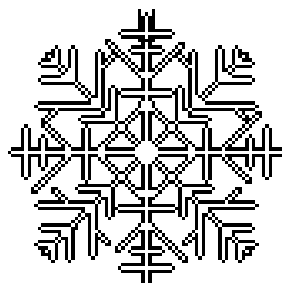
SENDER ØNSKE OM EN
GOD JUL OG
ET GODT NYTTÅR
TIL VALPEKJØPERE OG
ALLE KJENTE
SISSEL SKJELBRED M FAM

Kennel PEI FANG
ØNSKER ALLE
VENNER OG KJENTE
GOD JUL OG
GODT NYTT ÅR

MARIANNE OG BRYNJAR
HOLMLI

GOD JUL OG
GODT NYTT ÅR

ØNSKES AV
INGER MERETE
og GENKI

CANADA

I Canada er rasen foreløpig sjelden, men med en økende popularitet. Avlsgrunnlaget stammer naturlig nok fra USA.

AUSTRALIA

I Australia ble de første hundene importert fra England i 1987. Stammen i dag bygger på engelske og japanske importører. Rasen fikk en "flying start" da en Shiba i 1992 ble en av landets mest premierte hunder. Noe som førte til at rasen fikk stor oppmerksomhet.

NEW ZEALAND

I New Zealand er det en liten stamme hunder bygget på importører fra England og Australia.

ASIA forøvrig

På Taiwan er det de siste årene blitt importert en del hunder fra Japan av meget høy kvalitet. Ellers i Østen er rasen sjelden. Endel hunder er det dog på Hawaii. Dette er importører fra USA og Australia.

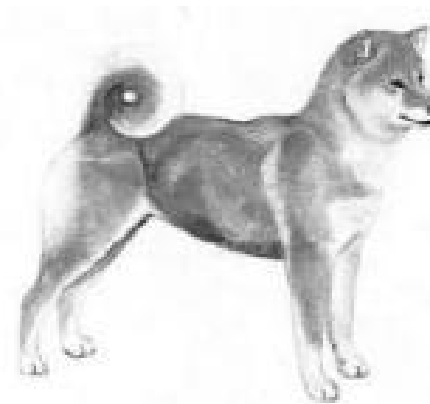
MIDTØSTEN

I Israel finnes en liten stamme hunder, hovedsaklig med engelsk og australsk blod.

EUROPA

I Europa ble den første Shiba registrert i Danmark i 1969. Denne hunden fikk ingen betydning for rasen videre.

Italia var først ute med rasen på Kontinentet. På 70-tallet importerte Kennel Del Wasabi (G. Chira & D. Rørich) sine første hunder fra Japan. Rasen forble sjelden, og er det fortsatt i dag. Det samme gjelder for Frankrike og Spania.

I Tyskland, Belgia og Holand er rasen godt etablert. Stammen bygger på importører fra Sverige, England, USA og Japan. I Holland importerte Cornelis Koot Kennel "Araas as Actaraain" sine første hunder fra Sverige og Italia. I Belgia har L. Vasseur Kennel "Shakkosow" importert hunder både fra Sverige, USA og Japan.

I Øst-Europa er rasen sjelden, men på rask fremmarsj. Det kan f.eks. nevnes at det i Tsjekkia allerede er over 50 hunder.

ENGLAND

Til England kom de første hundene i 1985. Det var importert fra USA, innført av ekteparet Mitchell "Kennel Kiskas" (også kjent som de som startet med Akita i England). En annen oppdretter, som har hatt stor betydning for den engelske Shiba avlen, er Roy Mulligans "Kennel Makoto", som sammen med japaneren Hisayoshi Kadowaki, har importert en rekke hunder fra Japan på slutten av 80-tallet.

Senere har det vært bemerkelsesverdig få importert. Årsaken er kanskje fordi det er svært dyrt å importere hunder til England pga den lange karantenetiden (6 måneder).

I april 1987 ble The Japanese Shiba Club of Great Britain startet, og i 1992 ble rasen vist for første gang på Crufts. Rasen har nå sertifikat status fra den engelske kennelklubben (K.C.) (i England kreves det et visst antall hunder registrert før det kan konkurreres om Cert.). K.C. er på linje med AKC og er heller ikke medlem av F.C.I. de har utarbeidet en egen standard for rasen, som på noen punkter (f.eks. farger) avviker fra den japanske standarden.

I England ble rasen fort populær, og det er blitt avlet frem et stort antall hunder. Ikke alltid av beste kvalitet, dessverre. To hunder har til nå oppnådd tittelen engelsk show champion og flere hunder er blitt plassert i gruppesammenheng.

IRLAND

Landet har en liten stamme hunder med grunnlag i engelske linjer.

NORDEN

SVERIGE

Det var Inga & Bror Carlsson, kennel Manløten, som drev en karantenestasjon, som var de første oppdretterne i Sverige. De importerte hunder fra Japan. Denne kennelen hadde i en årrekke monopol på rasen i Sverige. Dette fordi de ikke solgte tisper til andre oppdrettere. Manløtens hunder finnes i dag bak mange Shiba i forskjellige land.

Spisshundene er blant de mest opprinnelige og sunne hundetyper. De er fysisk modne tidlig, og tåler, i motsetning til hundetyper med tyngre skjelett, å følge med i skogen allerede som unge hunder. Med sitt store behov for frihet, trenger de ordentlig mosjon så snart de er fysisk utviklet (spesielt dersom de ikke får være løse).

Anzu koser seg med pinne... foto Solvor Nærland

Vurdering av boka

Boka er lettlest, jeg leste den raskt fra perm til perm i løpet av en kveld. Den kunne gjerne vart lenger, jeg koste meg virkelig.

Jeg satte pris på forfatterens respekt for hunderasenes særpreg, at forskjellene ble framhevet som meningsfulle, og beskrivelsen av hvorfor det er slik.

Selvsagt er mye av stoffet kjent for folk som er aktive hundemennesker. Likevel kan de fleste få noen tankevekkere.

Aller helst bør boka leses før man bestemmer seg for rase. Deretter bør alle som har valp lese den på ny før de rekker å gjøre større tabber (som f.eks. å utsette trening av kløklipp hos en Shibavalp til den er blitt unghund). Spesielt viktig er det at hundeinstruktører tar på alvor at rasene er forskjellige, og dermed at ikke alle hunder skal trenes likt. Det er mangfoldet, også i væremåte og temperament, som er spennende.

Solvor Nærland

Bokomtale: Stillende jakthunder

Til stillende jakthunder regnes forskjellige Laikaer, de nordiske rasene Jämthund, Svensk Hvit Elghund, Karelsk Bjørnehund, Norsk Elghund Grå (Norsk Elghund svart er ikke nevnt), Lapphund, Finsk Spets og Norrbottenspets. Fra land utenfor Norden: Akita og Shiba (Japan), Basenji og Rhodesian Ridgeback (Afrika), og Tysk Jaktterrier.

Grand danois, Hjortehund og Ulvehund brukes på lignende måter ved jakt, uten at det framgår om de skal regnes til denne gruppen. Noen nye raser i Norden, som f.eks. Dogo Argentino, har i sitt opprinnelsesland blitt brukt som stillende jakthunder.

Om Shiba fortelles det bl.a. at den sies å være en av de eldste hunderasene, og at den fortsatt er de japanske fjelljegerens verdsatte jakthund. Den er rask og utholdende, og brukes til jakt på småvilt og fugl. Shiba har ingen begrep om sin egen lille størrelse, og stiller gjerne elg dersom den får mulighet til det. Den har dessuten blitt brukt til å spore opp og stille bjørn og villsvin.

Stillende jakthunder er alle verdige. Like stramme og stolte som de er i kropps- holdning, kan de være i personlighet. De er svært selvstendige og har stor aksjons- radius. Disse egenskapene er nødvendige for at en stillende jakthund skal kunne finne vilt. Det er viktig å begynne svært tidlig med avstandslydigheten og innkallingstreningen.

Siden disse hundene både er tidlig utviklet og svært selvstendige, bør også annen enkel lydighets- og miljøtrening skje i løpet av det første halve året. Når hunden begynner å komme i kjønnsmodningen, blir innlæringen straks mye vanskeligere. Med så stolte individer er regelmessig kroppshåndtering en forutsetning for at kloklipp og veterinærbesøk skal gå greit.

Stillende jakthunder kan være byttebevisste. Å forsvare byttet sitt er en naturlig atferd som er nedarvet, og som er umulig å straffe bort. Derimot kan vi dempe forsvarsatferden ved å øke tilliten til mennesker i matsituasjonen. Iblant bør vi legge noe ekstra godt i matskåla mens hunden spiser. Må vi absolutt ta noe ifra den, benytter vi oss av en byttehandel (Jeg har hørt om en Shiba der eierne stadig tok fra den mat og tyggebein. De hadde lært på valpekurs at de måtte venne hunden til dette. Det endte med at Shibaen bet. Den ble avlivet).

Ingen av disse rasene tåler harde metoder og tvang – selvtilliten tar stor skade. De kan stenge av for kontakt med mennesker eller bli aggressive. De er svært lettlærte, og trenger ikke lange treningsøkter eller unødvendige gjentakelser.

I Sverige har Shiba vunnet både BIS på SKKs utstilling og blitt Champion of Champions. De siste årene er det blitt flere oppdrettere innen rasen, og disse har importert hunder fra Japan, Australia og USA:

DANMARK

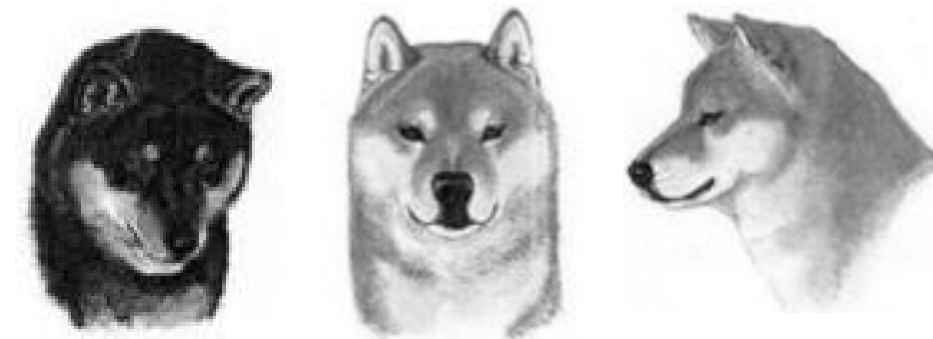
Danmark er det landet i Europa hvor den første Shiba ble registrert allerede i 1969, uten at denne hunden fikk noen betydning for rasen der. Det var først på slutten av 70-tallet at rasen fikk sin virkelige start med hunder importert fra Sverige. Og fra en sped begynnelse er Danmark i dag det landet i Norden hvor rasen har hatt den raskeste utbredelsen. I dag er Shiba en etablert rase med et forholdsvis bredt genemateriale basert på importer fra Englang, USA og Kontinentet.

FINLAND

Finland har en liten stamme hunder. Den første importen kom fra Sverige i 1988. Samme år ble to hunder importert fra Japan, men disse har ikke hatt vesentlig betydning for avlen. Den finske stammen bygger i dag i vesentlig grad på svenske og engelske hunder.

NORGE

Norge har i dag en stamme basert på importer fra Sverige, England og Australia. Som en kuriositet kan nevnes at for over 20 år siden bodde det en Shiba i Tromsø. Denne hunden ble bragt hjem fra Japan av en sjømann og var ikke registrert.

VALPEKASSA

Mjærumhøgda venter valper 15 desember.

Far: N S Uch Mjærumhøgdas Koronaka
Mor: Mjærumhøgdas Aka Fiji

Alle fargevarianter forventes

Grete Sofie og Eivind Mjærum
Høgda gård, 1827 Hobøl
Tlf 69 92 11 22

Vi ønsker alle Shibafolk en
riktig god jul
og
godt nytt år!

Hilsen Inger Lise Mandryck m/familie og
Rollo&Hoshi

GRATULERER MED NORDISK VINNER 2002!

Til bedømmelse i Vikingskipet stilte 18 hunder.
Til slutt sto dommer Hans Lethinen igjen med

BIR: NordVO2 NVO1 N Uch Kenzoku no Genki,
eier Inger M Ingebrigtsen

BIM: NordVO2 Ak-inu-bas Kitaro no Kuro-Shinju,
eier Lisbeth Høyem og Geir Aasheim

Foto Solvor Nærland

og går over til å blir mere stereotyp. Hunden er da vanskelig å avbryte og hunden reagerer ikke på eiers forsøk på å snakke til den eller trekke den unna i båndet. Om eieren kan gå inn å be hunden gjøre noe annet før bjeffingen har gått over i den stereotype fasen, er den mulig å stoppe.

Uansett om bjeffingen er normal eller unormal så forstyrrer bjeffing en del og skaper problemer for noen eiere og deres omgivelser.

Hunder kan ikke lære å erstatte bjeffing med en annen atferd om ikke hundeeier er tilstede. Derfor er det viktig å lære hunden (om den bjeffer i ditt nærvær) å sitte, slappe av og være stille før den blir klappet.

Det finnes mange remedier en kan få kjøpt for å få hunder til å være stille, f.eks. bjeffehalsbånd som spruter ut noe med sitronlukt eller halsbånd med strøm. Jeg vil ikke råde å bruke disse. Det aller viktigste er å finne årsaken til at hunden bjeffer å gjøre noe med motovasjonen. Om hunden bjeffer fordi den er redd eller engstelig vil strøm eller sitronsprut ikke gjøre frykten eller angsten stort bedre, og en kan få bivirkninger f.eks. aggresjon.

Når hunden bjeffer er det viktig å få hjelp slik at en kan finne ut hvorfor hunden bjeffer og sette inn tiltak rette mot årsaken.

Kaissa og hennes gode venn holde varmen sammen... Foto Unn Erlie

2002 har atter vært et suksessrikt år for kennelen. Høydepunkter har vært at Chiharu vant Shibaspesialen, og han og hans brors Chiyomaru gode plasseringer i Amsterdam. En stor glede var det at kennelens oppdrettergruppe plasserte seg som utstillingens 2. best in show totalt på søndagen ved årets Nordiske Vinnerutstilling i Vikingskipet på Hamar.

Ser frem til et nytt år og vil ønske alle mine Shibavennner en riktig god jul og et godt nytt år. Takker alle mine gode venner og hjelpere for innsatsen i året som gikk.

Kennel Enerhaugen

Christen Lang
Sandviksveien 173, 5035 Bergen
tlf. 55 95 17 01/faks. 55 95 84 02
E-post: kthunes@online.no

<http://home.no/enerhaugen>

EN ERFARING RIKERE

av Christina Nyborg

Jeg har lenge hørt at det er bra å gi hunden maisolje og ønsket å prøve det på Matti. Endringene han gikk gjennom varte over en lang periode så vi merket det ikke. Uten at vi har merket det var han blitt stiv i leddene, han røyttet til stadighet og pelsen var ikke særlig fin. Plutselig hadde vi en gammel hund. En dag fikk han veldige magesmerter. Han ble kjørt rett til dyrlegen. Der ble vi anbefalt å begynne på en slags diett. Han burde også få linfrø. Da vi spurte om vi skulle fortsette med maisolje fikk vi høre at det ikke var bra for hunder. Tør ikke si sikkert hva som skjer men maisoljen "stjeler" visst vitaminene fra maten.

Dette skjedde i sommer. Nå, noen måneder senere, har vi fått en helt ny hund. Matti er over 13 år og hopper og spretter rundt som en liten valp. Ikke er han stiv og har vondt for å gå lenger og pelsen er mye bedre.

Linfrø: En del linfrø i to deler vann. Svelles i noen timer. Gi en spiseskje daglig. OBS!! blir surt etter noen dager!

Zentai og Gokumi... foto Christina Nyborg

Bjeffing

Av Gry Løberg ved Steinkjer Hundeskole. Artikkel hentet fra www.gry.no

Bjeffing og uling er atferder som har blitt fremelsket hos hunder gjennom avl. Terriere bjeffer veldig lett, det samme gjør hunder som skal bjeffe på "jobb" slik som f.eks elghunder, som skal ha los på byttet. Hunder som oppfører seg pent skal ikke bjeffe når eieren er borte eller skal stoppe å bjeffe når eier ber om det. Men slike hunder er sjeldne.

Hunder har 10 ulike typer lyder som du bruker, og disse kan ha 39 forskjellige betydninger. Hunder bruker lyder til det meste, men når de viser underdanighet lager de ikke lyder.

Hvorfor bjeffer hunden?

De fleste hunder som bjeffer mye, og som eier ser på som problem bjeffer, oppfører seg ikke unormalt, de bare responderer på stimuli i miljøet.

Noen hunder bjeffer når noen kommer. Ofte hender det at eieren ber hunden være stille, men ettersom hunden ikke alltid forstår hva eieren sier, kan hunden oppfatte eieren til også å bjeffe på "inntrengeren". Mange hunder som bjeffer på folk som passerer eiendommen oppdager at de forsvinner, og hunden kan oppfatte at det er p.g.a. bjeffingen, og at hunden med stor suksess har klart å jage inntrengeren vekk.

Andre hunder oppdager at det å bjeffe gjør at hunden får oppmerksomhet. Når hundeeier ber hunden være stille, får hunden oppmerksomhet, og hunden fortsetter med bjeffingen etter en lite pause.

Unormal bjeffing eksisterer også.

Noen hunder bjeffer fordi de er redd for å være alene. Slike hunder har ofte en mere ukontrollert og mere ritualistisk bjeffing. Noen hunder bjeffer også som en del av en tvangsnevrose. Slik bjeffing kan skje selv om det ikke er noen ting som utløser det, slike hunder kan også trekke seg unna og sitte å bjeffe for seg selv.

Det kan finnes en tredje kategori av unormal bjeffing. Noen hundeeiere har rapportert at hunden bjeffer på en spesiell måte når de møter noen langs veien eller når det kommer noen ved døra. Hundene begynner å bjeffe på en tilsynelatende normal måte, men plutselig så øke bjeffingen i frekvens

VÅR NYE HANNHUND HAR KOMMET FRA ITALIA!

Kitano er en flott hannhund med flere BIR og Cacib i Italia.

Valper ventes
i midten av februar 2003

Marianne og Brynjar Holmli

Sissel Skjelbred og Kåre Svendsen

Japaner i elgskogen

Sakset fra Internett, Jeger, hund & våpen. Skrevet av Per Klaesson

Washi var den første japanske spisskunden av rasen shiba inu som ble viltsporchampion i Norge. JEGER hund & våpen fulgte hunden og føreren Halvor Størmer på elgjakt ved Narvik.

Halvor virkeliggjorde en av sitt livs store drømmer. Han skjøt sin første elg for sin egen hund. Han kom fra Soloppgangens land til Midnattssolas rike, og forhåpentlig skulle en elg føres inn i solnedgangen denne dagen. Washi er hans navn og rasen er noe så spesielt som shiba inu, en japansk spisshundrase som vi sjelden ser på jakt. Halvor Størmer (41) heter eieren og begge tilhører jaktlaget Ånes like sør for Narvik. To kuer og en kalv er årets kvote.

- I år er kvotetildelingen redusert fra fem til tre dyr og det er nok rimelig. Vi ønsker å ta vare på elgstammen vår, og vil spare store okser og kuer med kalv. Men det er vanskelig å drive elgforvaltning i ei tid da jakt ofte selges til høystbydende på kort leietid, forteller jaktlederen Stig Zachariassen (37).
- Det går en riktig storokse her, men hvor stor den er tør jeg ikke si, fortsetter han.

Å etablere et elgvald er ikke enkelt når det er snakk om mange grunneiere. I Ånes finnes det tjuve "større" grunneiere og en rekke mindre eiendommer. 23 000 dekar står til lagets disposisjon, og dalen der jakta går, passer til både løs- og båndhund.

Stig har levd med hunder hele sitt liv, men først nå eier han en elghund av den grå rasen. Birk er 17 måneder gammel, livlig på unghunders vis, men allerede en god båndhund som er merittert med to førstepremier på ferskspor. Jaktlagets strategi for å få has på elgene er å forsøke å spore dem og presse dem fram til en postskytter. I beste fall får hundeføreren en skuddsjanse, men det er betydelig mindre sjanse for det i det tette terrenget elgene gjerne står i.

Meritter og suksesser

Birk er en merittert hund. Washi har hatt unik suksess. Han er den første av sin rase som er blitt jaktchampion på viltspor, både norsk og svensk.

- Drømmen er å slippe ham på løshundprøve, men siden rasen ikke er en tradisjonell elghund, får han ifølge reglene ikke stille opp. Det til tross for at japanske spetser er en av verdens eldste hunderaser og det kan bevises at de ble brukt under jakt på klovvilt i riktig gamle dager, sukker Halvor Størmer.
- Jeg har ikke preget Washi bare på elg, så han kan like gjerne være et

harespor han vil følge når vi setter i gang. Men jeg kan styre jakta, fordi jeg ser på atferden hans hva slags vilt han jakter.

Granskog på fjellet

Hundeeiere kan snakke om hundene sine i all evighet, men til slutt kommer vi i gang. Stig med Birka begynner i bunnen av dalen og parallelt skal Washi og Halvor gå i skråningen ovenfor.

Det blåser og er kaldt, slik det kan være i de første dagene av elgjakta. Stormen har røsket alt løv av trærne og under løvmatta ligger forræderiske kvister skjult. Det er med andre ord ingen mulighet til å smyge seg innpå en elg med hund i bånd. Men i dette første drevet spiller det ingen rolle, for vi finner ingen elg. Kanskje har ikke de elgene Birk skremte ut av området i går, kommet tilbake.

- Jeg sporet med Birk og var bare tjue meter etter ku og kalv, men kom ikke nær nok innpå til å skyte. Elgene holdt seg i de tette granplantefeltene - skog som er et lite helvete å jakte i, sier Stig. Han er medlem i Foreningen mot granskog på fjellet. Han mener det skal være naturlig løvskog i fjelldalene, ikke gran som verken er til glede for grunneierens lommebok eller for jegeren.

*Shibaen Washi har bevist sine gode egenskaper, både på blodspor og på elgjakt.
Foto Halvor Størmer*

KITANO DEL BIAGIO

NÅ I NORGE!!!

WENCHE ULLEBERG
M FAM OG HUNDER
ØNSKER ALLE
SHIBAIEIERE

GOD JUL OG
GODT NYTT ÅR

GOD JUL OG
GODT NYTT ÅR
ØNSKES AV
KENNEL MJÆRUMHØGDA

EIVIND & GRETE SOFIE
MJÆRUM

TINGO m fam
SENDER
JULE HILSENER TIL
ALLE KJENTE

EIRIN OG HALVOR
STØRMER ØNSKER ALLE

EN GOD JUL OG
ETT GODT NYTT ÅR

I sørskråningen av dalen går jakta for fullt, men området ligger på andre siden av grensa og fjoregår med nabolagets løshund. I kikkerten ser vi to elger og en gråhund. Diskusjonene går livlig på radioen om elgene er på vei til Ånes og om man da skal postere deretter. En time går, og elgene forsvinner opp mot Ankenesfjellet.

Det gjenstår å søke gjennom et par områder, men vi finner ingen ferske spor. Så ruller timene uten at noe skjer, annet enn at vi fryser som bikkjer da vi tar ei kaffepause. For Washi er været ikke noe problem. Den tette ullpelsen tåler både kulde og regn. Varme er det eneste som kan slå ham ut.

Vi forlater skråningen på den Sovende dronningen og drar ned i dalen ved Håkvikelven. Her har elgene stått tett i sommer, og epler har forsvunnet fra trærne i en og annen hage. Washi sporer ufortrødent videre, mens regnet kommer stadig nærmere.

Teften av elg

Da skjer det noe med hunden. Plutselig er han spent og iveren lyser i de japanerens skrå øyne. Det er ikke tvil om at han har fått teften av elg, og like etter ser vi spor etter klauvene i leira. Endelig har vi funnet elg, men å komme på skuddhold i det tette vidjekrattet rundt elva, er ikke lett. Vi får bare håpe at den ensomme elgen går ut ved en post.

Washi sporer videre og så stille som mulig følger Halvor etter. Enkelte dager står gudene på din side, og slik er det nå. 25 meter foran ham står et hunddyr med bredsidene til, men hver centimeter av bogen er skjult av kvist. Elgen værer fare og trekker seg unna - sakte og nølende for hun vet ikke hvordan hun skal tolke situasjonen. Halvor smyger seg videre og kommer seg på nært hold enda en gang. Han står på kne og prøver fortvilet å finne ei luke mellom greinene. Washi er rolig, men i helpenn. Minuttene går og det er ulidelig spennende. "Får han da aldri skutt?" tenker jeg. Akkurat da bestemmer elgen seg for å gå unna, og Halvor får fri sikt til lungepartiet.

Skuddet går. Elgen markerer treff og springer vekk bak vidjekrattene. Washi er over fem år gammel og merittert til oppover ørene, men dette er den første elgen som blir skutt for ham. Det er den første for Halvor også. Flere ganger har han hatt elg på skuddhold uten å våge å skyte. Han har bestemt seg for lenge siden at når det først skulle skje så skulle det skje med et bogskudd mot breisida. Han ville være hundre prosent sikker. Halvor går fram til skuddplassen. Tross det hissige kaliberet - .300 Win. Mag. - finnes det verken bloddråper eller hårstrå der. Han tørker over skuddplassen med en bit toalettpapir, men finner fortsatt ikke spor etter

blod. Denne situasjonen er ikke særlig uvanlig. Forsøk med gjennomskutte rådyr har vist at man kan finne restene fra kulas gjennomslag på bakken tjue meter fra skuddplassen.

Washi holder seg fortsatt rolig, og først når Halvor har meddelt via radio at et hunddyr er påskutt, får han gå fram til skuddplassen. Ivrig, men ikke for ivrig til å være en bandhund, tar han sporet. Det bærer 50 meter rett fram, så i vinkel og der ligger elgen i elvekanten, død etter et perfekt lungeskudd. Halvor puster ut. Han visste hvor skuddet satt, men ingen jeger kan være hundre prosent sikker, og særlig ikke når han skyter sin første elg og har en fotograf like bak ryggen. Men usikkerheten er jo også en del av spenningen med jakta.

Akitaen er også en hund som godt kan brukes til blodspor og jakt.

Foto Halvor Størmer

Søvnløs natt

En etter en dukker jaktlagets medlemmer opp for å gratulere. Stig Zachariassen gir Halvor en leksjon i utvommingens kunst. For at det ikke skal komme vann inn i bukhulen, blir elgen dratt på rygg over elven der traktoren tar over grovarbeidet. Elgkua hadde ikke hatt kalv og var to og et halvt år gammel. Slaktevekta stoppet på 228 kilo.

Halvor sov ikke mye den natta som fulgte. Et av de store målene i hans liv

God Jul och ett Gott Nytt År!

önskar stora och små tassar på
Kennel HONTO-NO

Shibavalpar planeras 2003.
Har Du tid och kärlek för en levnadsglad valp
är Du välkommen att höra av Dig.

Helene Nordwall
Sättra 1504, 760 10 Bergshamra
Tel. +46 176 26 54 24
honto-no@brevet.nu

- Retrievere og spanieler vil gjerne bære på alt mulig, og kan være ekstreme badeentusiaster fordi dette er jobben deres.

Den lydighetstrening og spesialdressur som bedrives ved de fleste hundeklubber i dag, kommer opprinnelig fra politiets tjenestehund - trening. Denne type trening passer best for smidige og arbeidskrevende gjeterhunder og buskapshunder. Dessuten passer ikke alle raser til samme typer øvelser:

- Korthårede raser setter seg ikke så gjerne når det er kaldt.
- Kortbeinte eller tunge hunder setter seg best på den ene skinken.
- For visse raser og individer passer kanskje "ligg" bedre enn "sitt".
- En liten tempelhund er ikke laget for å gå "fot", og vil heller gå et lite stykke ut fra eieren.
- Derimot stryker gjerne en gjeterhund seg nær føreren, noe som også er malen for akkurat det momentet.

Forfatterne advarer eksplisitt mot å gjøre en vannapporterende hund om til det hundeidealet som rår på lydighetskonkurranser. En apporterende fuglehund eller vannarbeidende hund vil ikke, som en gjeterhund, jobbe i lange lydighetsøkter. De gir heller ikke den intense øyekontakten som ønskes fra lydighetshundene. En slik hund må ha blikket og oppmerksomheten rettet utover for å huske hvor fuglene faller. En annen forskjell er at mange retrievere og newfoundlandshunder gjerne sitter med det ene låret under seg, på en litt skjev måte. Det er ikke ønskelig på lydighetskonkurranser, der hundene skal sitte med bakbeina rett under seg.

Men visst finnes det hunder som har konkurrert med glans på områder som ikke er deres rasespesialitet – oftest sammen med en erfaren og svært kompetent fører.

Tess tester tålmodigheten... foto Solvor Nærland

var oppnådd. Han hadde skutt sin første elg og det med en hund han sensasjonelt har brakt fram som første viltsporhond av sin rase i Norge. Hva mer kan hjertet begjære?

Neste elg i Ånes jaktlag ble felt etter et arbeid av Stig Zachariassen og gråhunden Birka.

I løpet av høsten gikk Halvor mer på jakt, og da fikk til og med hans andre unghund Toshikos Ippon, en japansk akita inu, komme i arbeid.

- Shibaen Washi er alltid oppmerksom, men den større akitaen er roen selv. Akita betyr den stille jegeren og ifølge japansk tradisjon skal den jakte like rolig som trærne står en vindstille dag, sier Halvor Størmer. - Egentlig har jeg mer tro på akitaen når det gjelder viltspor, og tradisjonelt har den til og med blitt brukt som løshund på både klovvilt og bjørn. Vi får se hva det blir til, men en jaktprøve som løshund får den vel aldri prøve seg på!

JAPANSKE SPISSHUNDER

For flere tusen år siden holdt de første innbyggerne på de japanske øyene forgjengerne dagens shiba-hunder. De ble trolig brukt til både vakt og jakt. Skjelettet av en hund er funnet og datert til 1500 f.Kr. Den hadde stående ører, krøllet hale og var 40 centimeter høy. På grunn av at landet lå så isolert, var de japanske hundene beskyttet fra blandet avl fram til 1800-tallet, da europeerne kom med sine jakthunder. Rasene var i ferd med å dø ut, men på 1900-tallet begynte et avlsarbeid som i dag har resultert i reinrasede hunder.

Shibaen er cirka 40 centimeter høy, og i størrelse og utseende minner den mye om våre treskjellere. Formen er rundere, mer som en chow-chow, og pelsen er tjukk og myk. Alt som rører seg og lukter, interesserer en shiba, og den kan derfor brukes til ulike typer jakt.

Akitaen er en betydelig større hund enn shibaen, og minner mer om en grønlandshund. Den har et rolig gemytt og som jakthund passer den til større vilt, både som båndhund og løshund. I Norge finnes det cirka 270 akitaer. Akitaen er delt i to raser, den japanske og den amerikanske. I Norge finnes det 100 av den japanske og like mange av den amerikanske. Det finnes ytterligere et par hundre ikkeregistrerte akitaer i landet. Nitti prosent av hundene er reine selskapshunder.

Hunder som gjør fra seg inne

Av Gry Løberg. Artikkel fra www.gry.no

Det er en del hunder som gjør fra seg inne. Det kan være ulike årsaker til dette. Har hunden din problemer er det viktig å gå til din veterinær å sjekke om den er frisk. Om den er frisk bør du legge merke til om det er noen typiske mønstre i når, hvor, hvordan o.s.v. som hunden gjør fra seg. Dette er viktig informasjon når en skal jobbe videre med problemet.

Noen hunder har ikke lært at det er ute de skal gjøre fra seg, og en bør derfor trene ekstra på dette. Mens andre hunder kan ha en annen underliggende årsak. Noen av årsakene kan være angst, hjemme-alone-problemer, markeringsbehov, underdanig urinering, urinering pga opphisselse, glede o.l., urinering assosiert med frykt og urinering pga oppmerksomhetssøking. Om du har forsøkt å trene vekk problemet om det ikke har hjulpet er det viktig at du søker hjelp for å finne årsaken til problemet for så å jobbe med det.

Grunntrening for å gjøre hunden husren

*Gå ut med hunden regelmessig, og hver gang etter at hunden har spist, sovet eller lekt.

*Når hunden gjør fram seg ute kan du rose den.

*Om hunden gjør fra seg inne ikke straff den, men bær den rett ut i håp om at du er så rask at den vil gjøre seg ferdig der.

*Tisper har behov for å gå ut oftere enn hannhunder, og kan bruke lenger tid på å bli husrene.

*Ha gjerne hunden i bur når du ikke har anledning til å passe på den (hunder pleier sjelden å gjøre fra seg i buret).

*Sett gjerne en liten bjelle på hunden, når det er stille kan det hende den er i ferd med å gjøre fra seg.

*Vask godt på de plassene hunden har gjort fra seg. Ikke la hunden se at du vasker opp, bruk et vaskemiddel med enzymer og ikke bruk salmiakk (det er med på å forsterke lukten).

*En valp kan lære av eldre hunder, hvor den skal gjøre fra seg.

*Vær konsekvent, tålmodig og begrens adgangen til rom i huset.

Om ikke dette hjelper søk hjelp hos en veterinær eller og en profesjonell atferdskonsulent, det kan være at det feiler hunden noe, slik som nevnt over.

RASEKUNNSKAP

Bok oversatt fra svensk:

Åsa Ahlbom og Agneta Geneborg "Rasekunnskap" Canis Forlag 2002

Canis har igjen gitt ut en spennende hundebok. Denne gangen dreier det seg om rasenes opprinnelige arbeidsoppgaver.

Den vanlige gruppeinndelingen av raser er laget for utstillingsvirksomhet. Den stemmer ikke alltid overens med rasenes arbeidsbakgrunn. Flere raser som plasseres i gruppen "selskaphunder" på utstilling, har f.eks. arbeidet med vokting, gjeting eller en eller annen form for jakt. Forfatterne har laget en alternativ gruppeinndeling, basert på rasenes arbeidsegenskaper, deres opprinnelige "yrker".

Den alternative gruppeinndelingen:

- Tempel- og sosietetshunder
- Trekkhunder
- Hi- og rottehunder
- Kamphunder og vakthunder
- Landbrukets hunder
- Støtende og stående fuglehunder
- Vannhunder og apporterende hunder
- Halsdrivende hunder
- Raske drivende jakthunder – mynder
- Stillende jakthunder (bl.a. spisshunder)

Grunnfilosofien i boka er at man ikke bør gjøre en hund om til noe den ikke er, eller har forutsetning for å være. Ved å kjenne til de forskjellige rasenes arbeidsbakgrunn og temperament, blir valget av hundrase enklere. Det gir også en mulighet til tidlig å dempe en mindre ønskelig atferd. Ikke minst blir det lettere å finne en aktivitet som passer både hund og eier.

Iblant hører vi at en hund har dårlig temperament fordi den vokter eller fordi den er utilgjengelig eller mistenksom. Men lynnet har blitt utformet i forbindelse med det arbeidet hunden skulle utføre og i *den kultur rasen har kommet fra*. Det er interessant og nyttig å vite hvorfor temperamentet hos de forskjellige rasene er som det er:

- Gjeterhunder har lett for å bjeffe fordi det inngår i arbeidet deres.
- Hyrdehunder kan være mistenksomme og reserverte fordi de skulle være skarpe i voktingen sin.
- Drivende jakthunder bør være sta, utholdende og selvstendige fordi det er nødvendig i den jaktformen de skal utøve.
- Fuglehunder må være åpne og tilgjengelige for å kunne samarbeide med jegeren og levere fra seg byttet sitt.

fungerer det i flokken når hunden er ung? gammel? dör? löper? Att följa en hundflock är alltid intressant!!

Jag har Christen att tacka för att Josefin och Pojke kom till att leva vidare i sina avkommor – inte är det min förtjänst, jag nöjde mej med att vara bara ”hundägare” under många år och har först nu börjat producera valpar igen! Shiba-rasen har också den Christen att tacka för mycket - jag vet ingen som kan så mycket om shibor som Christen och som har lagt ner så mycket arbete på att utveckla rasen!!

När det gäller att skicka stafettpipen vidare vill jag göra det till Solvor Naerland, som både är en god vän och en god shiba-människa. Hennes underbara bilder har förgyllt tillvaron för mej de sista åren – tackochlov för att det finns datorer och mejl!!

Lena Sonefors
Kennel Stämmlocks
Linköping, Sverige

P.S **God jul** och **Gott Nytt År** vill jag önska alla shibamänniskor/vänner i både Norge och Sverige! Och vi ses väl i Södertälje i slutet av maj på Europas första Nippo-show....

MELKETYVEN

av Christen Lang

Undertegnede har meget lang erfaring som oppdretter, men har aldri opplevet maken til det som jeg vil fortelle om her. Det hele startet da jeg fikk min nye valp, ANZU fra Lena Sonefors i Sverige. En liten hjerteknuser for øvrig, og meget bestemt. Da hun ankom 8 uker gammel, hadde jeg et valpekull som da var 5 uker gamle. Moren TINKA var ikke helt fornøyd med å få en valp ekstra, men hun vente seg fort til den nye og lot henne få lov til å få en ekstra tår med de andre valpene. Dette har jeg opplevet tidligere, at en valp omtrent på samme alder blir akseptert av en yngre mor.

Tiden gikk og valpene dro, til sine nye hjem. Nå var det AYAs tur til å få valper og hun fikk to. Da valpene var 3-4 uker, fikk de hilse på den øvrige flokken, som består av FUYU (7 år gammel hannhund og sjefen), CHIEKO (2 år gammel tante), og altså ANZU, som da var blitt 4 mnd. gammel. Det gikk fint! FUYU bryr seg ikke om så små valper, han er meget overlegen i den sammenhengen. Han er for øvrig oldefar til dette kullet. CHIEKO var sånn passe interessert, ga klar beskjed hvis valpene ble for nærgående. Men ANZU synes det var topp å få 2 små valper å leke med. Hun var meget ivrig, til i begynne med for ivrig, etter den nybakte mors mening. Her måtte det passes på! Så ANZU fikk noen klare beskjeder om at nok er nok. Men frekk som hun er, prellet det av som vann på gåsa.

Anzu, den lille melketyven....foto Solvor Naerland

Etter hvert følte nok ANZU at hun var mer som en av valpene, enn som den "tantan" hun jo egentlig er. Hun er halvsøster av valpenes far CHIHARU. Vel, det som skjedde var at ANZU, nå 4,5 måneder og nesten like stor som AYA, prøvde å få seg en sup. OG det fikk hun lov til! Hun forsøkte seg først meget diskret, men når hun oppdaget at her var det bare å forsyne seg, så diet hun akkurat som de andre valpene. AYA så ikke ut som om hun brydde seg om å ha fått en tredje kunde.

Det var virkelig komisk å se teknikken ANZU benyttet. Hun la seg ned for å komme ordentlig til. At AYA har godtatt å få en stor valp midt i tannfellingen som ekstra gjest, synes jeg er utrolig. Har ikke opplevet før at en så gammel valp har prøvd å die.

Ellers har jeg meget gode erfaringer med å la valpene vokse opp sammen med resten av flokken. De blir meget godt sosialisert og lærer tidlig å underordne seg.

HUSK Å MELDE ADRESSEFORANDRING HVIS DU FLYTTER!

**Dette er viktig for at du skal få
Shib-a-visa
Hundesport
Og annen info fra klubben**

**ENDRINGER MELDES TIL
SVERRE KJØBLI
skjobli@online.no**

Stafettpinnen

Tack Christen Lang för stafettpinnen, det är en verklig ära att få den just från dig!!

Första gången jag fick se en shiba var under senare delen av 70-talet, på en mäsas i Stockholm. Jag föll omedelbart för det livliga, robusta, intelligenta intrycket och såg till, att jag fick åka till kennel Manlötan i Vallentuna utanför Stockholm och besöka hundarna. Så småningom följde en hanhund, Shishio Toriumisow, med mej hem. Sedan var jag fast, och när "Pojke", som hunden kallades, fick en dotter, Quin-Kanzi, "Josefin" flyttade hon också hem till mig.

Det är Pojke och sedan Josefin som finns bakom de hundar som jag har ännu i dag. Jag hade turen att Christen köpte ett par valpar av mej för ca 15 år sedan, och när min sista hund blev gammal och dog, fick jag tillbaka "mitt" blod i form av bland annat SV -98, S o N UCH Umai av Enerhaugen. Umai var ett riktigt lyckokast – hon har visat sig vara en strålande avelstik som nu har haft två kullar fina valpar efter sig. Hon har också vunnit 3 stora specialutställningar, bl a i Örje 2000-06 för japanske domaren Mr Takahiro Miyagawa. För närvarande trippar också en dotter till henne omkring här hemma, Stämmlocks Akiko, en absolut förtjusande liten hund.

Lyckliga den människa som har en shiba därhemma säger jag!! Jag försökte vara utan när min gamla hund dog för ca 6 år sedan, men det lyckades bara i 4 månader – sen hade jag turen att få en hund från Christen!! Själv är jag ingen "uppfödare" på så sätt, att detta att ha valpar är det viktigaste för mej – nej, det är själva umgänget, att vara tillsammans med dessa små hundar som är det viktiga. En valpkull då och då förgyller livet, men eftersom "våra" valpar lever tillsammans med den övriga familjen så orkar vi bara med det ca 1 gång om året... Sen gråter hela familjen när valparna flyttar....

Vad som är det roliga med shibor? Tja....man vet ofta inte riktigt var man har dom...ibland bokstavigt...man släpper hunden på ett ställe och hittar den på ett annat... I alla fall i Sverige där det finns mycket vilda djur för hunden att jaga – shiban är ju trots allt en jakthund. Sedan tycker jag om att dom är i lagom storlek, har en päls som är lätt att sköta etc etc – men framför allt att dom är så intelligenta och har ett sådant fantastiskt välutvecklat hundspråk! Det går aldrig att missuppfatta vad en shiba tycker. Om man håller sig vän med sin shiba när man snabbast fram till det man själv vill. Ibland måste man kunna rycka på axlarna och låta shiban få som den vill – ni förstår hur jag menar? Vill man ha en hund som alltid ska lyda ska man nog välja en annan ras! Jag älskar i alla fall den utmaning som ligger i, att få använda sin egen intelligens för att kunna överlista hunden! Och att ha flera shibor ihop är ett måste – det händer så mycket i en hundflock, och hur

Zenmai av Enerhaugen... foto Solvor Nærland

BLI EN BIDRAGSYTER DU OGSÅ!

Alle medlemmer oppfordres
til å sende inn stoff og bilder
til Shib-a-visa.

Surfer du en del på Internett,
kan du finne artikler, linker eller andre
innspill som andre også kan ha bruk for eller
kose seg med!

Aktiv hund i Nord-Norge!

Shibaen Washi og fører Halvor Størmer har vært på flere konkurranser:

Blodspor:

1 pr Washi ble prøvens beste hund, og
fikk Bayerklubbens vandrepokal i sitt eie et år.
Artig å slå Bayere, Dachser og retrievere!

1 pr. +HP. HP på NNM er bra! (Nord-Norsk Mesterskap)

1 pr. +HP

Lydighet

Går det an med Shiba, var det en av tilskuerne som sa!

Salten BHK 25.05.02 3. pr. og 3. plass totalt. Vi satser på bedre
resultat neste gang!

HELÅRSANNONSE I SHIB-A-VISA?

Helårsannonse for 2003 må bestilles NÅ!
Helside: 300,-

Ved bestilling av helårsannonse får du annonse i alle
nummer av Shib-a-visa og i utstillingskatalogen.

Annonser er selv ansvarlig for å sende inn
manusendringer i løpet av året!

Bestilling skjer ved betaling til NSK, Sverre Kjøbli,
Imsdalen, 7760 Snåsa. Kto 0540 11 87369.
Merk innbetalingen "Helårsannonse"

PRESENTASJON AV LUCKY

Amerikansk
&
Canadisk
Champion

SAN JO LUCKY IN LOVE

Vi har gleden av å presentere vår nye amerikanske import San Jo Lucky in Love. Lucky er oppdrettet av en av USAs fremste oppdrettere av Shiba, Leslie Ann Engen.

Han fører blod fra ledende japanske avlshunder. Lucky er HD/AA fri, undersøkt for patella luksasjon og øyelyst, uten anmerkninger.

Han har et usedvanlig trivelig gemytt.

Vi håper han vil bidra positivt til våre avlsprogram.

Takk til Kirsten og John Hansen og Bente Iversen for all hjelp ved Luckys opphold i Danmark.

**ANETTE BERGQUIST NORDWALL,
HELENE NORDVALL OG CHRISTEN LANG**

Am. & Can. Ch. SAN JO LUCKY IN LOVE

STAMTAVLE

AM CH Bushuugen GoYokohama Kohase	Suzutaka Go Kumomiya Tokachisow	Fukudou Go Echigo Suwasow Kazusa No Tetsuhime Go Kumomiya Sasagosow
	Yuukohime Go Yokohama Kohase	Setoou Go Fudougataki Kensha Koshime Go Sagami Murasakisow
Mari Go Gold Typhoon	Yuuryuu Go Choushuukosow	Ryuu Go Jinnanbi Kensha Yuuzukime Go Kakugin Tskasasow
	Umehana Go Ryuukyuu Uruma	Kippoushi Go Hyougo Seifuussow Momoka Go Ryuukyuu Uruma